

[Finansministeren.]

føre varer uden afgiftserlæggelse, ville medføre, at importvarer blev behandlet mere fordelagtigt end tilsvarende danske varer. Den danske fabrikant får jo ikke fradrag for sin indgående afgift, før afgiftsafregningen finder sted. Det er klart, at vi er internationalt forpligtet til ikke at diskriminere mod udenlandske varer, men disse forpligtelser kan dog ikke række så vidt, at vi skulle diskriminere mod vor egen produktion.

Som jeg nævnte i indledningen, bygger forslaget stort set på den tidligere udarbejdede redegørelse vedrørende merværdiafgiften. Redegørelsen har været sendt ud til de erhvervsorganisationer, der må antages at have en særlig interesse i det nye beskatningssystem. Samtidig udbad man sig kommentarer til redegørelsen, og dette resulterede i en lang række henvendelser fra organisationerne og fra flere virksomheder. Nogle få brancher protesterede mod, at der lægges afgift på de varer og ydelser, som afsættes inden for branchen. Andre er kommet med forslag til ændringer i det foreløbige lovudkast og har fremsat særlige ønsker med hensyn til lovens udformning.

Alt i alt må reaktionerne på redegørelsen og dennes forslag til løsning af de afgiftstekniske problemer betegnes som positive. Og det er værd at lægge mærke til, at forslaget ikke mindst har fået en gunstig modtagelse hos dem, der repræsenterer de brancher og virksomheder, der — fordi de ikke er rene engrosvirksomheder — i øjeblikket har problemerne med den gældende omsætningsafgift tæt inde på livet, og som derfor har særlige forudsætninger for at vurdere, hvad afgiftsomlægningen indebærer af fordele og ulemper.

Henvendelserne har i finansministeriet været fulgt op af en lang række drøftelser med de pågældende brancher og erhverv. Ved udarbejdelsen af lovforslaget har man sideløbende behandlet de modtagne henvendelser. På en række områder er lovforslaget udformet i overensstemmelse med fremsatte ønsker. Jeg skal ikke i detaljer komme ind på de ændringer i lovforslaget, som er blevet resultatet af det fortsatte arbejde med merværdiafgiften, siden redegørelsen blev udsendt. Dog vil jeg nævne et punkt, hvor der

i lovforslaget er foretaget en væsentlig ændring i forhold til redegørelsens lovskitse.

I redegørelsen gik man ind for, at den indgående afgift — d. v. s. afgiften af fradragsberettiget indkøb — altid skulle opgøres på grundlag af de modtagne fakturaer, uanset om de var betalt eller ej. En sådan regel ville imidlertid medføre en meget stærk nedgang i statskassens provenu af omsætningen i den første afgiftsperiode efter merværdiafgiftens gennemførelse. Af finansielle og likviditetsmæssige grunde er reglen i lovforslagets § 15 ændret således, at den virksomhed, der vælger at svare afgift af salget, efterhånden som betalingerne herfor indgår, først kan fradrage afgiften af indkøbene, når betalingen sker.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om, hvordan administrationen af merværdiafgiften tænkes tilrettelagt.

Som det fremgår af forskellige bestemmelser i lovforslaget, er det tanken, at toldvæsenet, d. v. s. direktoratet for toldvæsenet og den under direktoratet hørende lokalforvaltning, i samme omfang, som tilfældet er med hensyn til den gældende almindelige omsætningsafgift, skal varetage administrationen af den foreslåede merværdiafgiftslov og de generelle forskrifter, der i henhold til loven fastsættes af finansministeriet. Med en så omfattende afgiftslov, hvor antallet af virksomheder, der kommer ind under afgiftssystemet, ligger et sted mellem 350.000 og 400.000, vil det imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at arbejde videre under helt den samme organisationsform og med anvendelse af de samme metoder, som hidtil har været anvendt ved opkrævningen af og kontrollen med den almindelige omsætningsafgift.

Det er da også vor opfattelse i ministeriet, at forretningsgangen i forbindelse med afgiftens opkrævning ved merværdiafgiftens gennemførelse må tilrettelægges således, at en meget væsentlig del af det rutinemæssige arbejde, der hidtil har været udført manuelt, kan udføres maskinelt på databehandlingsanlæg. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at samle hele arbejdet med opkrævningen af de løbende afgifter i et centralt regnskabskontor. Til dette kontor, der vil stå i snævert samarbejde med Datacentralen, skal samtlige registrerede virksomheder i hele